

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Hossen Rohan Robel,
reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Rohan Hossen împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 21 ianuarie 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-547/26
NR. PIGD 2-24130287-01-3ra-03082026)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău – jud. Cheorghe Mîțu
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, L. Bagrin A. Cașcval

30 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Hossen Rohan Robel, reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,
Gheorghe Stratulat,
Ana Cucerescu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 14 noiembrie 2024, Hossen Rohan Robel Hosen, reprezentat de avocatul Șpac Rodica, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 6261/24/DAA din 21 octombrie 2024 și obligarea Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, Direcția Azil și Apatridie, să-i acorde azil pe teritoriul Republicii Moldova.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin Decizia nr. 6261/24/DAA din 21 octombrie 2024 emisă de Direcția Azil și Apatridie, a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, a fost decisă neacordarea lui Hossen Rohan Robel Hosen a azilului.

3. A menționat reclamantul că s-a născut în anul 2001, în or. Narayanganj, Bangladesh. Din țara de origine a plecat din motiv că este simpatizant al partidului BNP și împreună cu un prieten de-al său care este membru al partidului BNP, participau la toate evenimentele politice. De nenumărate ori a fost amenințat din partea membrilor partidului de guvernare să se lase de activitatea politică, a fost și un caz când a fost agresat fizic. După aceste situații, părinții săi au decis ca el să plece din țară și prin intermediul unei agenții a obținut viză de muncă în Republica Moldova în calitate de croitor. De altfel, reclamantul a remarcat că motivul solicitării azilului, este faptul că viața sa este pusă în pericol în Bangladesh, unde poate fi iarăși agresat de către membrii partidului Awomi League.

4. Reclamantul a concluzionat că, la adoptarea deciziei contestate, autoritățile competente nu au examinat toate aspectele relevante ale cererii sale de azil, astfel cum impune art. 42 din Legea nr. 270, și nu au utilizat informații precise și actualizate, provenite din surse diferite, privind situația generală din țara sa de origine, conform cerințelor art. 43 din aceeași lege. De asemenea, reclamantul a susținut că autoritățile nu au luat în considerare atât evenimentele care au avut loc

anterior părăsirii țării de origine, cât și circumstanțele și evenimentele survenite ulterior, contrar prevederilor art. 48 din Legea nr. 270.

5. Reclamantul Hossen Rohan Robel Hosen și-a întemeiat acțiunea pe următoarele prevederi legale: art. 17 și art. 61 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, art. 189, art. 191, art. 196, art. 209, art. 211 și art. 212 din Codul administrativ.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 15 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău, cererea de chemare în judecată înaintată de Hossen Rohan Robel Hosen a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La data de 15 aprilie 2025 (în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ), avocatul Șpac Rodica, acționând în interesele lui Rohan Hossen, a înaintat cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău din 15 aprilie 2025, iar la 11 iunie 2025 (în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ) a fost înregistrată cererea de apel motivată prin care a solicitat, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 21 ianuarie 2026 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de Hossen Rohan Robel, reprezentat de avocatul Șpac Rodica, și s-a menținut hotărârea din 15 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău.

9. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia nr. 6261/24/DAA din 21 octombrie 2024, emisă de Direcția Azil și Apatridie, a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, prin care a fost respinsă cererea de azil.

10. Instanța de apel a notat că prima instanță just a concluzionat despre netemeinicia acțiunii, dispunând respingerea acesteia, soluția fondului având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

11. Instanța de apel a remarcat că, circumstanțele învederate de către reclamant/apelant în cererea privind acordarea protecției pe teritoriul Republicii Moldova, nu constituie temei real și întemeiat pentru admiterea și satisfacerea acesteia, or, s-a constatat că situația de fapt prezentată de acesta nu întrunește elementele constitutive ale actelor de persecuție, astfel cum sunt definite de legislația națională în materie. Sub același aspect, examinând motivele referitoare la părăsirea

țării de origine și la solicitarea protecției internaționale, instanța de apel a reținut că autoritatea publică pârâtă/intimată a concluzionat în mod corect că solicitantul nu a indicat nicio acțiune concretă îndreptată personal împotriva sa.

12. Cu referire la argumentul reclamantului/apelant că are teama pentru viața și libertatea sa, deoarece este simpatizant al unui partid politic, riscă de a fi agresat fizic de către membrii partidului aflat la guvernare, Instanța de apel a indicat că acesta nu poate fi privit prin prisma condițiilor art. 45 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova. De altfel, potrivit pct. 80 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, a avea opinii diferite de cele ale guvernului nu înseamnă în sine un motiv pentru a cere statut de refugiat, ci solicitantul trebuie să demonstreze că se teme de persecuție datorită acestor opinii. Acesta presupune că solicitantul are opinii netolerate de autoritățile, opinii ce sunt critice la adresa politicii sau a metodelor utilizate.

13. Or, reieșind din dispozițiile legale enunțate supra, raportat la circumstanțele cauzei, Rohan Hossen nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave.

14. În opinia instanței de apel, Hossen Rohan Robel, nu a demonstrat faptul că plecarea sa din țara de origine ar fi fost rezultatul direct al unor acțiuni de intimidare și/sau persecuție din partea organelor oficiale sau membrii partidului de guvernământ (Awami League), or, deși acesta susține că din anul 2020 este simpatizant al partidului de opoziție Bangladesh Nationalist Party (BNP), instanța de apel remarcă faptul că la 04 aprilie 2022 Rohan Hossen și-a perfectat pașaportul național și în același an a părăsit legal țara de origine legal, având contacte nemijlocite cu autoritățile statale.

15. Instanța de apel mai reținut că, Hossen Rohan Robel, nu a demonstrat faptul că în privința sa a fost intentată o cauză penală și că în privința sa au fost aplicate acte de persecuție, în sensul art. 17 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, care ar fi suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută, după cum ar fi: acte de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii sau care sunt aplicate într-o manieră discriminatorie, acuzări sau pedepsei discriminatorii sau disproporționate, acuzări sau pedepsi ca urmare n refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte

care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17 al Legii specificate supra; abuzuri și acte discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

16. În acest context, instanța apel a reținut că, autoritatea publică pârîtă/intimată și instanța de fond just au statuat Hossen Rohan Robel nu a dovedit faptul că a fost și poate fi supus persecuției în țara de origine pe motive politice, că există riscul real de a fi supus unor vătămări grave, respectiv în privința lui nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea unei forme de protecție prevăzute de art. 16 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

17. Prin urmare, instanța de apel a constatat că Hossen Rohan Robel nu a reușit să susțină prin probe pertinente și concludente afirmațiile sale de teamă față de persecuții sau alte vătămări grave la care ar putea fi expus. Or, instanțele tind să acorde protecție internațională atunci când există dovezi clare și suficiente privind pericolul real, iar teama invocată este justificată și bine fundamentată în contextul concret.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 28 iulie 2026, prin intermediul poștei electronice, Hossen Rohan Robel, reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav, a declarat recurs, completat ulterior, împotriva deciziei din 21 ianuarie 2026 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

19. În motivarea recursului, Hossen Rohan Robel, reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

20. Consideră recurentul că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

21. A indicat că în cadrul examinării cauzei atât de instanța de apel cât și de prima instanță nu a fost examinată obiectiv situația privind gradul său de securitate în țara sa de origine motiv pentru care au ajuns la o concluzie bazată pe o opinie subiectivă lipsită de o motivație plauzibilă.

22. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

23. Prin referința din 07 august 2026, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Hossen Rohan Robel, reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav, ca fiind nefondată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

25. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

26. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

27. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată reține că, potrivit art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la Curtea Supremă

de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.

29. În acest context, Completul de judecată reține că Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei contestate în ședință publică la 21 ianuarie 2026.

30. Din materialele cauzei rezultă că, la 3 martie 2026, Curtea de Apel Centru a expediat, prin intermediul poștei electronice, copia deciziei motivate din 21 ianuarie 2026 la adresa electronică a intimatului, precum și la adresa electronică a avocatului Șpac Rodica, fostul reprezentant al lui Hossen Rohan Robe, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc, anexată la materialele dosarului (f.d. 120).

31. Totodată, Completul de judecată constată că, începând cu 1 septembrie 2025, ca urmare a suspendării, pe o perioadă nedeterminată, a contractului de asistență juridică garantată de stat încheiat între CA „Șpac Rodica” și OT Chișinău, avocatul Șpac Rodica nu mai reprezenta interesele lui Hossen Rohan Robe, fapt ce rezultă din Nota informativă anexată la materialele dosarului (f.d. 67).

32. Ulterior, începând cu 4 septembrie 2025, interesele lui Hossen Rohan Robe sunt reprezentate, în baza Deciziei de acordare a asistenței juridice garantate de stat nr. 2378/ACC, de avocatul Ropot Veaceslav, fapt confirmat prin actele anexate la materialele dosarului (f.d. 78).

33. Prin urmare, la data expedierii deciziei motivate, 3 martie 2026, avocatul Șpac Rodica nu mai deținea calitatea de reprezentant al lui Hossen Rohan Robe. În aceste circumstanțe, expedierea deciziei motivate la adresa electronică a avocatului care nu mai reprezenta interesele recurentului nu poate fi reținută drept comunicare a actului judecătoresc către reprezentantul acestuia.

34. Astfel, Completul de judecată constată că, până la data de 14 iulie 2026, în materialele cauzei nu se regăsește dovada comunicării deciziei motivate din 21 ianuarie 2026 recurentului Hossen Rohan Robe sau reprezentantului său – avocatului Ropot Veaceslav.

35. Din actele dosarului rezultă că reprezentantul recurentului, avocatul Ropot Veaceslav, indică că a luat cunoștință cu decizia motivată a instanței de apel la 14 iulie 2026, când a făcut cunoștință cu materialele cauzei, în temeiul cererii depuse la 8 iulie 2026 (f.d. 122).

36. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

37. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe

temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

38. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

39. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeiuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

42. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

43. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

45. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

46. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

47. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Hossen Rohan Robel, reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu